

[Samuel sen.]

i Aar vil man komme til dem, og den Besked har jeg grundet paa en Skrivelse fra Landbrugsministeriet. Jeg ved ikke, hvormed disse Bygder, som i 4—5 Aar har ventet paa Udskiftning, har forsynet sig imod Landbrugsministeriet eller Samfundet, sammenlignet med de Bygder, som har faaet deres Udskiftning paabegyndt eller afsluttet i Henhold til den gældende Lov. Det er kedeligt at have ventet paa denne Udskiftning, dette store Gode, i mange Aar og saa faa den Besked, at nu bliver Begæringerne stillet i Bero. De paagældende mener jo, at de har været stillet i Bero længe nok.

Saaledes som de finansielle Forhold er i Øjeblikket, forstaar vi i Partiet Venstre udmærket, at den højtærede Minister ikke i Aar har kunnet gaa med til Oprettelse af det af Lagtinget ønskede Udskiftningskontor i Thorshavn, medmindre den højtærede Minister skønnede, at dette kunde fremme Arbejdet og gøre det billigere. Venstre forstaar og billiger ogsaa, at man i denne Sag ligesom i andre Sager udviser Forsigtighed med Hensyn til Bevilinger; men Venstre kan ikke billige og vil ikke være med til at stille denne Sag i Bero nu, i hvert Fald kan man ikke være med til at stille Sagen i Bero, saa længe man ikke har foretaget Udskiftning i de Bygder, hvorfra man allerede for flere Aar siden har indsendt Begæring, og hvor man, da Begæringerne ikke er afvist, har haft berettiget Forventning om, at Turen snart maa komme til dem efter de Bestemmelser, som indeholdes i Loven af 1926.

Venstre vil altsaa ikke have Medansvar for, at Udskiftningsarbejdet foreløbig afsluttes, og forhaabentlig kan man formaa den højtærede Landbrugsminister til at tage en Smule mere Hensyn til de Begæring, der foreligger, selv om man ikke fremmer dem med den Hurtighed, jeg kunde ønske de blev fremmet med. Man bør ikke lukke af, ikke engang foreløbig, men fortsætte. Skulde det være nødvendigt at stille Sagen i Bero, maatte det i hvert Fald kun gaa ud over de Udskiftningsbegæring, der maatte indkomme nu. Jeg haaber altsaa, man vil tage Hensyn til de allerede foreliggende Begæring og forsøge at fremme dem, i hvert Fald i det Omfang, som det under Hensyn til de vanskelige finansielle Forhold maa siges at være muligt.

For at markere dette Standpunkt, som er Venstrepartiets og mit, ønsker jeg, at Lovforslaget underkastes en kort Udvalgsbehandling, og hvis man ikke fra anden Side foreslaar Udvalg nedsat, vil jeg tillade

mig at gøre det ved Afslutningen af Forhandlingen.

Vesterager: Efter § 1 i det foreliggende Lovforslag skal Loven af 1926 forlænges indtil 1. April 1936, og det er vel nok Tanken, at man saa i den Tid i nogen Maade skulde kunne imødekomme de Ønsker, som ogsaa er fremsat af det ærede Medlem Hr. Samuel sen, saaledes at Behandlingen af de indkomne Begæring vil kunne tilendebringes og føres igennem. Det er klart, at de, der gennem Aarene har ventet paa at komme i Betragtning, vil føle sig skuffet, hvis man nu lukker af, før deres Ansøgninger kommer til Behandling eller bliver gennemført.

Hele den Udvikling, vi er inde i, er paa en Maade imod Lagtingets Ønske. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Lagtinget ikke ønsker, der nu skal standses, og det kan heller ikke nægtes, at da vi havde Loven af 1926 til Behandling, blev der fra forskellig Side knyttet store Forhaabninger til den Lovgivning, man derved paabegyndte for Færøerne; ikke mindst de nuværende Regeringspartier fremhævede, at nu skulde der en større Udskiftning i Gang paa Færøerne.

Jeg stillede mig dengang noget tvivlende; jeg mente, at dette Foretagende vilde blive dyrt, og tvivlede om, at Foranstaltningen i det hele taget vilde svare til de Forventninger, man stillede. Fra anden Side blev det imidlertid fremhævet, at nu maatte man i Gang med dette Udskiftningsarbejde paa disse fjerne Øer. Det viser sig nu, at Udskiftningen er blevet meget dyr; Omkostningerne er, som saa mange Gange ellers, blevet langt større end beregnet. Jeg er heller ikke sikker paa, at denne Udskiftning har den sociale Betydning, man ventede sig. Det har jo ofte vist sig, at man paa en eller anden Maade i Agitationen slaar en Sag op i den Tro, at den vil faa vældig stor Betydning paa de forskellige Omraader, og naar den saa bliver gennemført, viser det sig, at Ordningen ikke tilfredsstiller disse Forventninger.

Det skal jeg nu ikke her i Dag komme dybere ind paa, jeg skal kun sige, at da Lovforslaget af den ærede Ordfører for Venstre er ønsket i Udvalg, vil vi vel der kunne faa nogle Oplysninger om, hvorledes Ordningen i det hele taget virker, og hvorledes man har tænkt sig denne Sag ordnet ogsaa i Fremtiden, om det virkelig er Meningen, at alt det, som man begyndte paa i 1926, fuldstændig skal standse med 1. April 1926.